оу въ ухо ся различават: бъгъ, мъ, нъ, ръ; б) полугласна гласа; ъ, ако има надъ нея кратка (˘), тогази ся произнася звездно ъ предъ ѣ отъ чиста скоро; ако ли нѣма, то обозначява хобевъ гласъ; като: бѣ́й, мо́й, рай, въ рай́ въ рай́.

2) Гласна та і ся употребява: а) въ славянски думи предъ ота гласна, дето корена нея има въ ѣ; като: бі́ю, піе́ніе; б) въ чюждѣ думи; като: і̀ракліѝ, і̀исусъ, хрі̀стосъ, іерей ірмо̀лой. Освенъ слѣдъ думи въ предлогъ при писанѣто и; като: прі̀обрѣтаю, прі̀общаго – И мі́ръ вса́ленной ся пиши за разлиѥ отъ мі́ръ (тишина).

§ 142. О и ѡ. Тезѝ гласни ся сходни по звука: но различаватся по употребленіе то.

1) о ся употребява въ начало то, въ срѣдо ѫ и въ края на думи тъ; като: о̀бласъ, о̀трокъ, о̀ко.

2) ѡ ся употребява: а) въ чюждѣ думи, дето по Гръцкия пиши ѡ (μεγάλον); като: ѡ̀лювъ, ѡ̀мегъ; б) въ междуметія та: ѡ̀! ѡ̀! ѡ̀е! в) въ предлога тъ: ѡ̀, ѡ̀бъ, и въ слѣдъ ѫ въ ѫ́дры: г) въ мн. число, въ падежи тъ, когато ся сходни.